

[Arbejdsministeren]

Efter offentliggørelse af varslingerne kan der gøres indsigelse, hvorefter det sundhedsmæssige dokumentationsgrundlag drøftes i Arbejds miljørådets grænseværdiudvalg, hvor arbejdsmarkedets parter er repræsenteret. Efterfølgende foretages en teknisk/økonomisk vurdering af grænseværdiniveaet i Arbejds miljørådets udvalg om stoffer og materialer, hvor arbejdsmarkedets parter ligeledes er repræsenteret.

På baggrund af drøftelserne i disse udvalg afgiver Arbejds miljørådet en indstilling til direktøren for Arbejdstilsynet, som fastsætter grænseværdierne.

Som hovedregel fastsættes grænseværdier ud fra sundhedsmæssige hensyn. En given grænseværdi kan dog være udtryk for en afvejning af sundhedsaspektet over for de tekniske/økonomiske aspekter eller kontroltekniske muligheder, eller den kan være udtryk for begrænset viden om stoffets sundhedsfarlige egenskaber. Dette betyder, at der kan opstå gener/symptomer eller arbejdsbetingede lidelser ved koncentrationer under grænseværdien.

Ved vurdering af en konkret arbejds situation skal der derfor tages hensyn til følgende:

- Unødigt påvirkning fra stoffer og materialer skal undgås.

- Påvirkningen fra luftforureningen skal nedbringes så meget, som det er teknisk rimeligt.
- Forurening af luften skal så vidt muligt fjernes på udviklingsstedet og hindres i at trænge ind i andre arbejdslokaler.
- Fastsatte grænseværdier skal overholdes.

Arbejdstilsynet administrerer grænseværdiområdet på baggrund af kredsenes mangeårige erfaringer og på baggrund af konkrete domstolsafgørelser og klagesager på området, herunder klagesager behandlet i Arbejds miljørådet med repræsentanter for arbejdsmarkedets parter.

Virksomhederne har således via deres repræsentanter i Arbejds miljørådet og udvalg herunder mulighed for indflydelse både ved fastsættelse af grænseværdier for stoffer og materialer og ved fastlæggelse af Arbejdstilsynets praksis for administration af grænseværdier, og jeg har derfor ikke planer om nye initiativer på området.

Spm. nr. S 222

Til *skatteministeren* (4/12 92) af:

Annette Just (FP):

»Vil ministeren redegøre for, hvordan man påtænker at gøre kabinepersonalet ansvarligt for kvantummet af for eksempel afgiftsfri spiritus, der er forudbestilt af passagererne?«

Begrundelse

Ifølge artikel af 4. december 1992 i Berlingske Tidende indføres allerede pr. 1. januar 1993 en såkaldt vendorkontrol, der betyder, at »sælgeren« får ansvaret for »kunden«s indkøb.

Svar (14/12 92):

Skatteministeren (Peter Brixtofte):

Det er ikke intentionen at gøre den enkelte ansatte sælger, det vil sige personalet i de tax-free butikker eller kabinepersonalet i flyene, ansvarlige for, at der kun sælges det tilladte kvantum afgiftsfri varer til de enkelte passagerer.

Ansvar for, at salget til hver enkelt rejsende ikke overstiger de fastsatte mængde- og beløbsmæssige begrænsninger for det afgiftsfrie salg, ligger hos virksomheden, som har fået provianteringstilladelsen.

Spm. nr. S 226

Til *forsvarsministeren* (7/12 92) af:

Helen Jørgensen (S):

»Vil ministeren give den fornødne tilladelse til, at spørgeren som medansvarlig beslutningstager om at udsende danske soldater til fredsbevarende FN-tjeneste i Kroatien snarest kan aflægge besøg hos de danske styrker i Kroatien?«

Begrundelse

Tidligere udsendte danske soldater har opfordret mig til at tage til Kroatien, fordi det vil være en opmuntring for de udsendte, at repræsentanter for beslutningstagerne aflægger besøg.

Svar (14/12 92):

Forsvarsministeren (Enggaard):

Jeg kan oplyse, at den danske styrke i Kroatien er afgivet til FN. Det er derfor FN-hovedkvarteret i New York, som skal give den for-